

ПРОБЛЕМИ ВИБОРУ ЛАКОФАРБОВОЇ ПРОДУКЦІЇ НА ВІТЧИЗНЯНОМУ РИНКУ

Проведено аналіз лакофарбової продукції та відмічено характеристики, які найбільше приваблюють споживача. Визначено перспективи розвитку вітчизняного ринку та підвищення конкурентоздатності продукції.

The analysis of lacquered commodity is conducted and is marked the characteristics, which one more all attracts of a customer. The prospects for the development of the domestic market and increase of competitiveness of commodity are determined.

Ключові слова: лакофарбова продукція.

Постановка проблеми

Велика кількість фірм пропонує на сьогоднішній день дуже широкий спектр лакофарбової продукції. Пропозиції настільки різнобарвні, що важко одразу визначитись з вибором. Вітчизняний ринок заповнила продукція європейських виробників, які не хочуть здавати свої позиції, постійно застосовуючи нові технології. Разом з тим, стрімко починає розвиватися вітчизняний ринок лакофарбової продукції.

Проте існує проблема неконкурентноспроможності вітчизняних лакофарбових матеріалів в порівнянні з європейськими. На вітчизняному ринку присутньо 60-70 % продукції європейського виробника.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Український ринок лакофарбової продукції закінчує формуватися; тут можна знайти продукцію всіх провідних виробників: українських та європейських. Провідні виробники лакофарбової продукції, вже досить добре знані на українському ринку, представляють щоразу ширший асортимент, де могли б знайти потрібний матеріал покупці різного достатку. В цілому розширення асортименту продукції відбувається в напрямку вузькоспеціалізованих, екологічних і високотехнологічних та, відповідно, не найдешевших продуктів [1].

Виклад основного матеріалу

Фарбування – це процес нанесення на спеціально підготовлену поверхню шару рідкого лакофарбового матеріалу, що утворює після висихання тверду плівку. При виборі лакофарбових матеріалів для інтер'єрів найбільш важливими є наступні властивості покриття [5]:

- технічні (щільність, в'язкість, витрати, розтікаюча властивість, спосіб нанесення, швидкість висихання);
- екологічні (нешкідливість і стійкість запаху);
- декоративні (структура, фактура, колір, ступінь глянце);
- експлуатаційні (стійкість до миття, стійкість до дії розчинників, стійкість до механічних дій, стійкість до забруднюючих факторів);
- спеціальні вимоги до покриттів для забезпечення особливих функцій.

Важливою властивістю матеріалу для проведення внутрішніх робіт є швидкість висихання фарби та її покривистість (властивості лакофарбованих матеріалів перекривати колір фарбуючої поверхні). Не менш важливою є екологічність, щоб убезпечити себе від шкідливих дій летучих органічних з'єднань та токсичних речовин.

Залежно від використовуваної основи фарби, в свою чергу, поділяють на алкідні, силікатні, емульсійні, клейові. В склад фарб також входять пігменти, які надають фарбам колір, наповнювачі, розчинники, функціональні добавки і речовини, які допомагають утворенню плівки на пофарбованій поверхні та регулюють швидкість цього процесу.

Лаки представляють собою розчини плівкоутворюючих в органічних розчинниках. Залежно від складу плівкоутворюючого розрізняють масляно-смоляні, смоляні і алкідні лаки [5].

Від регулювання співвідношення пігменту і пов'язуючої речовини у фарбі залежить вигляд, який вона одержить після висихання. Чим більший вміст пігменту, тим тьмяніша фарба. Регулюючи це співвідношення, виробники можуть зробити фарби різного ступеня яскравості: від матових до глянсових. Глянсове забарвлення виявляє приховані недоліки, тому його треба наносити на рівні стіни. Матове – здатне приховати недоліки. Вибір лакофарбового матеріалу залежить від поверхні, призначення та смаків споживача. І, як відомо, попит диктує пропозицію.

Вітчизняний ринок лакофарбової продукції на даний час можна поділити орієнтуючись на сферу застосування та ціну. Розглянемо детальніше структуру ринку лакофарбової продукції, яка представлена графічно на рис. 1.

Як показують дослідження, лакофарбова продукція на вітчизняному ринку призначена для різних галузей і складає для машинобудування – 40 %, для облаштування інтер'єру – 30 %, для фасадних робіт – 20 %, для деревообробної промисловості – 10 %.

Рис. 1. Структура ринку лакофарбової продукції

Найвища ціна лакофарбової продукції припадає на 10 % товару.

Серед українських виробників лакофарбової продукції найстаршими є Дніпропетровський лакофарбовий завод, який щороку випускає 30-35 тис. т лаків і фарб, Київське ЗАТ «Лакма» (6 тис. т на рік) і «Сумхімпром». Нарощують темпи виробництва молоді українські виробники лакофарбової продукції: ТОВ «ХІМПЛЕКС» (м. Запоріжжя), ТОВ «ПОЛІФАРБ» (м. Дніпропетровськ), ТОВ «РКОМ ЕКТ» (м. Київ), ВАТ «ЕЛАКС» (м. Одеса), ЗАТ «ПОЛІФАРБ УКРАЇНА» (м. Дніпропетровськ) [5].

Серед європейської, представленої на українському ринку, слід згадати, передусім, марки "Beckers" (Швеція), "Tikkurila" (Фінляндія), "Sadolin" (концерн Akzo Nobel), "Vivacolor" (концерн Baltic Color, Швеція), "Saraol" (Німеччина), "CAP", "Oikos" (Італія). Український споживач надає перевагу продукції європейської якості.

Споживач надає перевагу водоемульсійним фарбам, які швидко сохнуть, дають матові покриття і є екологічними. Стосовно лаків, то перевага надається водорозчинним лакам, які призначені як для внутрішнього, так і зовнішнього використання і які допомагають створити матову поверхню. Як показують дослідження, європейські матеріали в порівнянні з вітчизняними мають кращу покривну здатність і відповідно менший розхід матеріалу, не потребують спеціальних розчинників, менш вибагливі до поверхні нанесення матеріалу [1-4]. Ринок прямує до поглиблення спеціалізації. Уже протягом тривалого часу на лакофарбовому ринку універсальні види фарб здають позиції спеціальним, призначеним для певного обмеженого набору робіт.

Найбільші обсяги фарб з міркувань корозійної стійкості традиційно наноситься на металеві поверхні – автомобілі, верстати, сільгосптехніку, трубопроводи тощо. Наприклад, у Росії з її розвиненішою, ніж в Україні, автомобільною промисловістю машинобудівники купують понад половини всього обсягу фарб. В Україні вони споживають близько 40 % усієї лакофарбової продукції. Насамперед, це ґрунтівки, автоемалі, антикорозійні фарби та покриття. Фахівці вважають, що завдяки нижчій енергомосткості фарби західних виробників, які не потребують повітряного осушування, стають популярнішими при ремонті автомобілів навіть попри відчутно вищу ціну. З цих самих причин повільно опановує український ринок і революційна новинка в лакофарбовій промисловості – полімерні порошкові фарби. На сьогодні вони завоювали 15 % світового ринку фарб завдяки своїй економічності (замість трьох шарів на поверхню наноситься один, продуктивність праці малярів зростає в 1,5– 2 рази). Зараз на український ринок надходять фарби французького, німецького, чеського і турецького виробництва, а низка підприємств розвиває послуги з нанесення порошкових фарб [4].

Вітчизняні виробники освоюють спеціальні фактурні фарби, які давно використовують в світі. Це водоемульсійні фарби заповнені згущувачем. Наносячи їх на оброблювану поверхню, можна створити ряд об'ємних ефектів, особливо якщо застосовувати різні прийоми фактуровки або візерункової обробки.

Останнім часом стали приділяти увагу екологічності інтер'єрних фарб та нормам витрат. У результаті трохи активніше зростає попит на фарби провідних європейських виробників. «Пофарбувати квадратний метр дешевою польською чи німецькою фарбою вдвічі дорожче, ніж найдешевшою з інтер'єрних фарб "Tikkurila" через те, що однією кількістю фарби можна покрити більшу площу, хоча літр фінської фарби коштує майже вдвічі дорожче», – запевняють фахівці.

Відчуває ринок лакофарбової продукції і вплив моди в ремонтних роботах. Зокрема, прагнення підкреслити натуральність дерев'яних вікон і дверей знижує попит на фарби для внутрішніх робіт по дереву і підвищення попиту на столярні лаки. А в галузі євроремонтів зростає популярність текстурного покриття стін, а отже, і відповідних дорогих фарб. Найпопулярнішими марками дорогих фарб на українському ринку є розрекламовані "Beckers", "Tikkurila" і "Sadolin."

Згадані виробники пропонують широкий асортимент лакофарбової продукції, кожен вид якої максимально пристосований для певного виду робіт. Прикладом може бути лак для саун, що витримує температуру до 120 градусів. Деякі виробники, насамперед "Oikos", випускають фарби з текстурною

поверхнею (імітація мармуру або тріщин). Конкурентними перевагами скандинавських виробників на українському ринку є також найкраща пристосованість фарб для нашого клімату і широкий асортимент лаків та фарб для дерева [2].

Як показують дослідження, європейські матеріали в порівнянні з вітчизняними мають кращу покривну здатність і відповідно менший розхід матеріалу, не потребують спеціальних розчинників, менш вибагливі до поверхні нанесення матеріалу.

Аналіз проведених досліджень показав, що потрібно вітчизняним виробникам більшу увагу приділяти якості, екологічності та технологічності продукції. Потрібно також захистити вітчизняного споживача від підробок та неякісної продукції, а для цього потрібно державі підтримати вітчизняного виробника та одночасно контролювати якість продукції. Для цього необхідно, по-перше, необхідно ввести обов'язкову сертифікацію лакофарбової продукції. Вона має проводитися на основі результатів випробувань, виконаних у спеціалізованих випробувальних центрах, акредитованих Держстандартом. Сертифікація повинна бути обов'язковою для всіх без винятку підприємств, що випускають лакофарбову продукцію. По-друге, потрібно звернути особливу увагу на діючі та новоприйняті ТУ вітчизняних та закордонних стандартів. ТУ повинні обов'язково проходити реєстрацію в технічних комітатах при Держстандарті. По-третє, Держстандарт повинен посилити інспекційний контроль над діяльністю підприємств виробників лакофарбової продукції у та дотримання ними вимог нормативно – технічної документації на всіх стадіях виробництва.

Висновок

В роботі розглянуто структуру ринку лакофарбової продукції залежно від сфери застосування і цінних категорій. Наведено технічні характеристики використовуваних фарб та лаків, які найбільше приваблюють українського споживача.

В результаті проведених досліджень встановлено, що для підвищення конкурентоздатності лакофарбової продукції українських виробників виникає необхідність в подальших дослідженнях, розробках та впровадженні в виробництво нових технологій.

Література

1. Бондарчук П.Р., Жукова Ю.Р. Вибір оздоблювальних матеріалів // Ринок інсталляцій. – 2009. – № 03-04. – С.35-49.
2. Барабаш С.В., Трофімова Ю.В. Розвиток лакофарбових матеріалів // Тези доповідей V міжнародної наукової конференції «Інноваційні технології, впровадження та розвиток»: Т.2. – Дніпропетровськ: ДНДЦ, 2007. – С.46-47.
3. Лисенко О.М. Використання фарб в інтер'єрі сучасної квартири // Збірник наукових праць VII Міжнародної конференції «Оздоблювальні роботи в інтер'єрі», Київ 16-18 травня 2008р. – К: Просвіта. – 2008. – С. 217-223.
4. Трубін В.Н., Тарнавська С.А. Європейські виробники та їх продукція на українському ринку // Дзеркало тижня. – 2008. – № 119. – С. 38-46.
5. Химия и химическая технология в решении глобальных проблем/под. Ред. Л.Г.Третьяковой. – М.: Химия, -2005. – 115 с.

Надійшла 8.11.2009 р.

УДК 677.862.52

А.А. РЯБИНИНА, Д.Г. САРИБЕКОВА, А.В. ЕРМОЛАЕВА
Херсонский национальный технический университет

ИЗУЧЕНИЕ ВЛИЯНИЯ СТЕПЕНИ ПОДГОТОВКИ ХЛОПЧАТОБУМАЖНОЙ ТКАНИ НА УСТОЙЧИВОСТЬ КИСЛОТОЗАЩИТНОГО ЭФФЕКТА

У статті наведено результати впливу ступеня підготовки бавовняної тканини на стійкість кислотозахисного ефекту, отриманого на основі обробки метилсилікатом калія, до лужного гідролізу. Виявлено оптимальний режим підготовки тканин для кислотозахисної обробки з мінімальним числом операцій підготовки.

In the article the results of influence of degree of cottonade preparation are resulted on stability of acidproof effect, got on the basis of finishing of potassium methylsiliconat, to the alkaline hydrolysis. The optimum mode of preparation of fabrics is exposed for the acidproof finishing with the minimum number of preparatory operations.

Ключевые слова: кислотозащитная отделка, кремнийорганические соединения, кислотонепроницаемость.

Введение

Не смотря на то, что в последние годы в области придания кислотозащитных (КЗ) свойств текстильным материалам проводятся научно-исследовательские работы, этот вид заключительной отделки